श्रञ्विडां तत्त्ववाक्याच नियमा विधिमाचतः। नित्यान्वादो नञ्वाक्यदेषवाज्ञस्यमन्यथा॥

च्यातिष्टामे अयुवते। श्राञ्चन्ता प्रायणीया मन्तिष्ठते। न पत्नीः संयाजयन्तीति नान्याजान् यजतीति। प्रकृता यदा हाता तच्छं यो रिति मन्त्रं जपति तदानो मध्यर्थः परिधोनग्रा प्रचिपति। तदाइ कलास्वकारः, श्रन्चमाने श्रंयुवाके श्रा-हवनीये परिधीन प्रहर्तीति। तता हिवः शेषेषु भिचितेषु पत्नीः संयाजन्तीति क्रमः। तथा प्रधानयागेनारिष्टहोमप्रा-शिचादिभचणेडाभचणान्याजस्त्रतवाकसंय्वाक द्रत्यधसन-प्रयोगक्रमः। पत्नीसंयाजानाम्परिफलीकरणहोमप्रायिश्व-त्ति हा सनि दिष्टः समायते। एवं स्थिते विक्रति-रूपायाः प्रायणीयेष्टेः संय्वाकान्तत्वमातिथ्येष्टेरिडाभचणा-न्तवञ्च विकिन्यितं स्थात्। कुतः। निषेधवाक्यविधिवाक्याभ्यां प्रकारद्वप्रतीतेः। तथाहि, शच्चन्तलेडान्तलविधिनैवापरितन-पत्नीसंयाजान्याजनिषेधे पुनर्निषधवचनं परिसङ्घार्थम्। पत्नी-संयाजान्याजयितिरिकोऽस्य नास्ति निषेध इति परिसङ्घा। तेन प्रकृतिवद्ययाप्राप्तं कपालादामनान्तत्वमनयारिष्याः प्रतीयते। विधिवाक्येन ग्रञ्विडान्तलं तेन ब्रीहियवविद्यक्त इति प्राप्ते ब्रमः। विधिमात्रस्थात्र प्रवृत्तेः श्रञ्जिवडान्तविमडान्तवञ्च तथाः प्रतिनियतं पत्नीसंयाजाद्यभावस्वर्धसिद्धः। तता नजा-दयुक्तमुपित्तनं प्रतिषधवाक्यं नित्यानुवादः। नित्यानुवादः मन्धवादः पत्नीसंयाजाद्यकर्णामाघवं भवतीति। श्रन्यथा